

více si vydělal, měl možnost vzdělání a postupu a možnost plně a dobře využít svůj život. Přizpůsobiti lidi práci a práci lidem je úkolem sociálních odborníků. Proto je nutný přesný pracovní plán a přesné rozdělení úkolů a je třeba vésti zaměstnance tak, aby přidělené jim úkoly plnili pod osobní zodpovědností. Průmyslový podnik není a nemůže být nikdy veřejný úřad nebo sociální ústav v tom smyslu, aby na jeho hospodářství doplácela veřenost. Všem lidem v podniku musí být jasno, že žijí jen z toho, co si vydělají a že každé zlepšení svých pracovních podmínek si musí vydobýt vlastní hlavou a vlastní prací v podniku. Podnik je vystaven všem vlivům života, příznivým i nepříznivým a proto potřebuje takových zaměstnanců, kteří by s ním cítili. Proto vlastně pod slovem spolupracovník máme rozumět spolupodnikatel. To znamená člověka, který dává plnou protihodnotu za hodnoty přijaté a který tudíž dává svému závoďu a lidské společnosti víc, než zač je placen. Právě z tohoto plus se tvoří rozmach závoďu, stejně jako kultura a civilisace lidstva. Vyspělý stav lidské společnosti nedává ani zaměstnancům, ani zaměstnavatelům plné právo na to, aby spotřebovali celý výnos práce podniku. Moderní podnik jest dílo spolupráce mnoha lidí, žijících i již zemřelých a proto nelze zapomenouti, že podnik jest více nežli jednotlivec. Ukládá všem svým příslušníkům povinnost, aby jej udrželi silným a s rezervami sil, jako nositele pokroku a lidstva budoucnosti.

J. A. Baťa ve své přednášce odsoudil syndikáty a kartely a projevil nesouhlas se zvyšováním cel. Nápravy nynějších poměrů lze docílit jenom součinností pracujících lidí, podnikatelů a zaměstnanců. Součinnosti a spolupráce je třeba i ve veřejné správě. Dr. Jindřich.

Šesté rokování německých právníků v Československu bylo nečekaně přeloženo z původního místa určení v Brně do Karlových Varů na svatodušní svátky ode dne 2. června do 5. června 1933. Přeložení — podle důvěrných zpráv — nestalo se z technických důvodů, ale jinak způsob rokování udržuje se i letos v obvyklých mezích, již téměř tradičních. Z cizích německých právníků slíbili se zúčastniti prof. Dr. Ernst Swoboda ze Štýrského Hradce, prof. Dr. Wolfg. Mittermaier z Giessenu, prof. Dr. Grimm z Essenu a min. rada rak. spol. ministerstva financí ve Vídni Dr. Fr. Gross. vr.

Mezinárodní kongres pro římské právo. (Congresso internazionale di diritto Romano.) — Letošní rok, v němž romanisté vzpomínají 1400. výročí publikace Justinianových Digest, byl Itálii, jež se dovede ve všech směrech hlásiti za dědičku starořímské tradice, vítanou příležitostí, aby vedle dvakrát již pořádaného národního kongresu pro romanistiku (III. Congresso nazionale di studi Romani), svolala též i mezinárodní zástupce na zvláštní, shora uvedený mezinárodní kongres (17.—27. dubna t. r.)

Byla to především Bologna, k níž se poutá tolik z historie středověkých osudů Justinianovy kodifikace — vzpomeňme jen glossátorské školy Irneriovy, — jež ve slavnostním hávu vítala účastníky k zahájení kongresu. Kongres byl zahájen korunním princem italským v Archiginnasium, bývalé budově universitní, kde vyrostlo heslo: Bononia docet. Proto také v četných přednáškách, proslovených romanisty světového jména, bylo vzpomínáno úkolu glossy a vůbec stavu římského práva ve středověku, jak tomu napovídají již názvy přednášek: Scuola di Ravenna e scuola di Bologna (proslovená professorem Leichtem). Bologna e Pavia (přednesená prof. Vaccarim). La codificazione e la glossa (prof. Torelli). Prof. Genzmer pronesl speciální přednášku o glose u D 50, 17; v přednášce prof. Landucciho vzpomenuto významu Accursiova (jeho jméno dvozeno prý z toho, že »accurit et succurit tenebras iuris civilis) a humanistů. Prof. Celisse promluvil o řím. právu ve statutech. O trestním právu římském a jeho vlivu na středověké jméno, zvl. italské, referovali prof. Cecchini a Dahm.

Velmi zajímavý byl program druhého dne kongresu, kdy reprezentanti některých národů mluvili o recepci řím. práva v jich vlasti neb